

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán külföld
 évi 10 ft — kr.
 Félévi 5 — „
 Negyedévi 2 — „ 50
 Egy hóra 1 — „
 Egy év 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden külföldi és hazai jogok a szerkesztőre (Főúr 1895. sz. sz.) birtokosoké.

Előfizetési helyben:
 Főúr K. Lajos könyvtárában
 és a kávéházban (Főúr 1895. sz. sz.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVETELÉVEL.

Hirdetési díj:

Négy hónapra 500 forint 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többszöri hirdetések alkalmán különösen áron vetetnek fel. Helyi díj minden külön bejelölés nélkül 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot megjelölve foglalt újsághoz 500 kr.

Éjeltéri közlemények minden péntek este 50 Kr. után.

Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőnek kell bejelenteni. Főúr 1895. sz. sz.

Készítők nem adnak visszatér.

Epilogus.

Debreczen, szept. 12.

A miben egy percig sem kétkedünk, bekövetkezett: tegnap **Mitrovics Gyulát** Debreczen egyházát szerető népe felkészülte megválasztotta Szele Györggyel szemben.

Az igazság erejének hirdetésével igyekeztünk visszautasítani a korteskedésnek azt a kvalifikáhatatlan módját, a mivel a Szele mellé sorakozott érdekszövetkezet nem annyira küzdött, mint kétségbeesett erőfeszítéssel vagdalkozott.

Si nem hiába appelláltunk az örök igazság hatalmára: ime nagyon is hamar bebizonyította az fenségét az önzők és fondorkodók előtt; bebizonyult, hogy a hamisság még a hatalom és érdekek szövetekeve is semmivé törpül az egyenes úton járók, a közérdeket tekintők nemes küzdelmével szemben.

De bebizonyult az is, hogy Debreczen polgársága sokkal magasabb fokon áll, hogy sem reá hazug fogásokkal hatni lehessen; sokkal erősebb erkölcsi komolyság van benne, hogysen üres frázissal, rágalmazással, pletykaszerű ember-szóval vezetni lehessen.

Az a tulnyomó többség, mely tegnap hatalmasan Mitrovics mellett nyilatkozott, kétségbevonhatatlan bizonyosságul szolgál annak, hogy a szabadságra született, szabadságban felnőtt, dicsőséges multú város népe szelleme függetlenségére építő mértékben féltékeny, mint forrón szeretett hazájának szabadságára.

Folytonosan hangsúlyoztuk, hogy hitünk szerint a város intelligens közönségét sem édesgetésekkel, sem fenyegetéssel a közérdek ideálisusától eltántorítani nem lehet. Hitünk beteljesedett. A választó polgárság tulnyomó többsége felül tudott emelkedni a rideg partikularizmus s a még ridegebb önzés veszedelmes korlátain s bebizonyította, hogy ideálókért lelkesedni tud is, akár is.

Meg vagyunk felünk mélyből győződve, hogy ez erős lecke volt azokra

A „DEBRECZEN” TARCZÁJA.

A megsárgult levelek.

Milyen különös értelmű ez a szó: mult. Egy csodás birodalom, mely sohasem létezik és mégis él. Egy ellenállhatlan hódító, a ki mindent magával visz: vagyont, ifjúságot, szenvedést, boldogságot. — Egy átlátszó szemféld, mely mindent betakar, jót, rosszat, szeretetet, gyűlölséget egyaránt.

És milyen hatalmas van! Sokszor kegyetlen kézzel veszi el, a mi kedves volt előttünk s hogy fájdalomunkban még inkább gyönyörködjek, varázs lehelletével éle-ebbé teszi elménket, világosabbá lelkünket, mélyebb érzésűvé szívünket, hogy tudjuk meg, milyen értékű volt, a mit ő tőlünk örökre elrabolt. Sokszor jó barát, ki gyöngéd szeretettel távolítja el tőlünk mindazt, a mi bánt, s a győző jelenből jóakarattal élvezet tünderrejtibe, hol annyi kedves alak, annyi edes emlék mosolya sugárzik felénk vigasztalva. hűtorítva és mi ismét meleg szívvvel, erős lélekkel térünk vissza e tájról, bizó szemmel tekintve a jövő elébe.

Olyan jól esik némelykor visszakölnözni a multba.

Igaz, ott minden csak emlék, fájó vagy boldog emlék és az elmúlt perc meszebb esik tőlünk, mint az örökélet napja, de mégis jó azokra az elmúlt, letűnt napokat visszagondolni, azok bár elmúltak, a mieink voltak egykor, de a jövő perc talán sohasem lesz a miénk.

Egynehány sárga level van előttem, a mikor ezeket írom: azokról jutott eszembe ez a sok hiabavalóság. Kedves, baráti kéz írta; talán nem is kéz, de szív — hiszen a valódi érzés, mihelyt székelyet elhagyja, szétfoszlik, mint a virágok harmatan szállongó pára, ha

nézve is, kik rideg önzésükben azt hiték, hogy e város közönségét magukkal együtt kínai fallal vehetik körül. Erős lecke volt ez nekik a jövőre nézve, hogy a saját reputációjuk kockázatával szükkörű felfogásukat egy messzebb látó közönségre rátkülméni ne akarthassák.

Erős lecke volt azokra is, kiket az önzésnek sikerült megtéveszteni; megtanulhatták most, hogy Debreczenben még — hála istennek — csak a magasabb ideálókért való küzdelem vezethet diadalra.

Most már bizalommal és reménységgel tekintünk a jövőbe.

Debreczen református közönsége Mitrovics Gyulában olyan papot nyert, amilyen után áhított.

Olyan papot, ki előtt legrszentebb ideálként egyháznak erkölcsi felvirágzása lesz mindenkor a fő.

Aki krisztusnak igaz tanítványaként kenyérral fogja dobni azokat, kik őt követés s sárral dobálták.

A kinek sikerülni fog, hogy azok veszik majd körül rajongó szeretetükkel, akik — maguk sem tudják miért — ellene szegődtek.

A ki az egyház nyílt tengeren álló hajóját erős kézzel tudja kormányozni a szelvények közt is.

A ki az áldatlan torzsalkadások által felzavart nyugalmat bölcs szeretettel helyreállítja.

S a ki végül bebizonyítja, hogy a Krisztusnak ő igazabb apostola, mint azok, a kik az apostolságot felfuvalkodott kevelységükben a maguk számára akarták privilegizálni.

Hisszük, meg vagyunk győződve, hogy mindez igyen fog történni.

Hisszük, meg vagyunk győződve és szívünk mélyéből kívánjuk, hogy egyházunk a kiállott tűzpróba után erőben, hitben, egyetértésben hatalmasan fog gyarapodni.

Ugy legyen!

G.

a reggeli szellő ráfúval és kiálszik, mint a fenybogar világa, ha megérintik.

Azok a sárgas levelek. Jól tudom, mi van bennük, sokszor olvastam már és mégis valahányszor rájuk tekintek, mintha kényseriteneek, hogy felbontsam és elolvassam őket ismét és ismét.

És mintha azok a furcsa alakú betűk megszólalának és beszélneek nekem, mintha remény, szerelem, boldogság, kétségbeesés hangjai olvadnának egybe azokban az apró, színezett sorokban. Némelyik úgy sugárzik, hogy ragyog most is, mint az érzés, a melyik leírta. Aztán mintha eleven alakok lépnének ki a sorok közül, ajkukon mosolylyal, szemükben a boldogság sugarával, aztán szomorúan, neme fájdalommal, nevelés, küzdelem, zokogás, oh, különös, nagyon különös ez a dolog.

Szép májusi napon kaptam az elsőt. Örömmel bontottam, megismerve a jőbrát rég látott sorait. Olyan sajátságos hangulat vonult rajtam keresztül, a melyt érezünk, mikor az eltűnt hó alól az első zöld fűszál levelet kidugja, de a mező még puszt; mikor a fák rügybe szöknek, de még lombtalanok; mikor a leg már derült, fenyves, de még nem szegik a fekete szárnyai; mikor a tél már elmúlt, de nincs még tavasz. Csak igér még a kikelet, de ez az ígert letűrt örömevel a tél zord emléket.

Ilyes valami volt azokban a sorokban, a melyek azelőtt nemsárgák voltak, mint a ködös novemberi reggel s fagyosabbak mint a januári éjszaka. Nem értem okát e változásnak, de úgy örültem rajta.

Nemsokára jött a második. Abból már egy virágzó tavasz levegője csapott felém. Az a balzsamos, edes illat, mely mámo ba ringatja a lelkét és betege teszi a szívet, az a ragyogás, melylyel a szerelmes napsugár csókolja

A nagy köpönyeg.

Debreczen, szept. 14.

Ősi dicsőség, ezredéves mult, szent emlékek, melyeket további nagy tettek buzdító példaként állít elénkbe a történelem, hogy merítsünk belőle erőt, vigaszt, bátorságot önkizálat, nemes irányt napi s korszakos munkakodásunkhoz, mivelődésünkhöz, előhaladásunkhoz!

Ősi dicsőség, ezredéves mult... most a léha utód nyakában rongyait eltakaró nagy köpönyeg.

Élverte ősi jussát, az egykori büszke kuriát gyom lepi, az eső, szél ki-be-étál ablakain, vigyorgó szomszédok lesik, mikor szóial meg a dob, De van ősi dicsőség, s dologtalanságának nyakába vágva ezt a bő köpöny, kiül sütkérezni az isten napjára, mely látta s kétéskivül gyönyörködött is az ősök nemes vétekedésén a küzdelemben, titáni munkáján egy haza szilárd szervezetenek megalkotásában.

Mennyi teendőnk volna az ország rongyolódo kúriáján. Nem is szólunk az elprédált állami függetlenség ősi jogairól, csak közeletünk minden lépten-nyomon felbukkanó nyomorúságaira, sivarságaira, tatongó igazságtalanságaira mutatunk, melyek maholnap kiölik az országban a nemesebb érzésnek csiréit, hogy a nemzedék egy gyomná váljék, mely ha megéri, teljesen alkalmas lesz a megsemmisülés kaszájára.

Nézünk csak akár közigazgatásunk, akár ipari közigazdasági szervezetünk rozoga intézményeit. Magának parlamenti életünk szervezetének botránys kinövési, választói jogrendszerünk kiáltó esztelenégei, maholnap a józan észszel is harcban álló választási rendszerünk kiálhatanságai, mind reformra várnak, sürgősen követelik azt.

Az ország gazda-közönsége, a népek nagy tömege, egy iszonyu s következményeiben kiszámíthatatlan valóság előestélyén áll. Esz, erő s akarat összesítésére, a helyzet s viszonyok tanulmányozására, nagy alkotásokra van szükség, hogy az előrelátható katasztrófák elhárításának, vagy legalább meggyengítésének.

Halottak a mai kormányrendszer intéző államférfiainak nyilatkozatait. Mintha csak az uristen nekik készítette volna elő az ezredéves ünnepet, hogy annak bő köpönyegével fődjek el meztelenségüket. Hogy sietnek megragadni az ősi dicsőség palástját, melybe burkolódzva akarnak sütkérezni a jövő év fenyves napjain. A jövő 1896-ik év, a millenáris ünnepély éve, s ez nem alkalmas országgyűlési tárgyalásokra. Így mondják ok, a honalkotók utódai első sorban. Most pedig az őszön s talán a télen is, a jövő évi költségvetés lesz megállapítandó

a jasmínok zamvas virágait, az a csodálatos hangzsu nem, melynek varázshangjai az égben születtek, de a szivben visszhangzaunk — a szív örök zenéje: a szerelem.

És ez illat, fény, zene, mind-mind hálávalozat egy oltár előtt, a melyikről egy bájos földi angyal mosolyog az előtte terdelőre. — Barna hajától körített homloka olyan márványiszta, ibolya szemei olyan angyali jószág sugárzanak, ajkai olyan kedves mosolyra nyitlak! A földi boldogság égi képe egészen.

Ez elé az oltárkép elé borulva lattam én barátomat, ez az angyalaroz tette olyan fenyes, meleggé az ő szívének a sötét és hideg világot.

Következő leveleiben folyton s és mindig lelkesültebb magasztalással beszélt arról a rejtelmes, mindent alkotó és mindent romboló hatalomról, amely oly parányi, gyöngé kezekbe adja fegyverét és mégis rabjává teszi a legerősebb férfi akaratát is, ha közelebe lopódzott.

Egy rekkenő nyári délután ismét levelet kaptam tőle. A türetetlen hőség ellen vén diófan széles levelei alatt kereszt-m menedéket. Odahoztak levelet. Ez is arról beszélt, a miről az előbbiek. Csak úgy égtek benne a betűk a langoló szenvedélytől, mint az izzó lég, mely körültem rezgett; vihar van ilyenkor készülöben.

Csodálkoztam, hogy nem roskad le angyali boldogság alatt. Emelést tett családjáról is de csak mellesken. Irt edes anyjáról is, a ki óhajtaná már látni oly hosszú idő után egyetlen fiát, de — tevé hozzá, elgondolható, nem válhatok meg boldogságomtól egy percre sem, nem tudnám tenni.

Az én gondolataim pedig önkénytelenül visszaszáltak egy boldog, gondtalan időbe, a mit egy kis egyszerű házbán töltöttem egykor, hol jószág, szelid tekintetű asszony örködött szeretetével felettünk; lattam könnyes

hogy legyen pénz a szent henyélesben télenkedő ünneplésre.

Az, hogy a ki a pénzt adja, az adozó, hogy él meg, arra gondoljon a jó ég. Aztán tegye félre szerszámját, s ünnepeljen ő is mint a kormány ünnepleni készül az 1896 ik évben. Jöjjön fel Budapestre, bamulja és éljenze Bánfiyt s a többi minisztereket, mert csak így lesz teljes a mai kormány programja, az ősi dicsőség, s az ebben sütkérező semmittevés ünneplésében.

Előttünk van tehát a dicső semmittevés szép jövőjének hajnalhasadása. Élni napról-napra, emesztani mint a hernyó a zöld leveleket, jut is, marad is. A télre majd befonja magát gubóba a ha jön a tavasz, fényes szárnyu lepkeként fog kikelni annak meleg lehelletére, s jön a dicső mult ünneplése, melynek napsugarában fogja ragyogtatni tarka pille szárnyait, hogy legyen mit bámulni, akár mint egy új kaput, a meglepett közönségnek.

Ime ez a legközelebbi jövőnek, a kormány által kifejtett ábrázaja. Mosolygó, akár maga a miniszterelnök, de üres és tartalom nélküli is, akár maga a miniszterelnök.

Most tehát már ismerjük a kormány, akaratát. A közönségen van a sor, hogy vagy mint egy többe szecritott cinke adja meg magát, sőt dalt füttyöljön a kormány dicsőségére, vagy pedig vegye igénybe rendelkezési jogát, s kössön uti-laput a kormány talpa alá.

Mert nagy és dicső visszaemlékezés éve lesz ugyan a jövő év; de az még sem lehet az a tág köpönyeg, mely takaróul szolgáljon nemcsak a kormánynak, hanem még arcunkra is, hogy az azt elborító szégyenpirt fedje el a világ előtt, a Bánfiy-kormányt keptelenkedési további szemléletére.

Szederkényi Nándor
orsz. képviselő.

Béke velünk.

A csatazaj megszűnt s a szenvedélyek folkorbácsolt hajjai visszatérnek békés medrökbe; A sanda gyanut fölvaltja az emberek nyílt tekintése: lezajlott a papválasztás, melynek kérdése heteken keresztül, idegessé, halgatólag, gyanakodóvá tette az embereket egymá irányában.

Nem ellenségül, hanem ellenfelekül állánk egymással szemköt. Mint két testvér, kinek egyike apat s anyai örökét a takarékpénztárba akérja kamatozas végett betenni, másika pedig befektetésekéből remel az örökség után még dusabb kamatot s e felatt versengenek: állánk mi a debreczeni szent egyház örökségének tulajdonosai egymással szemköt s vitattuk vajon szent örökségünknek őrzője Szele György vagy Mitrovics Gyula legyen-e?

szemeit, hallottam anyai tanácsadó szavát, melylyel a nagy világra távozó fiát óvja annak csábjaitól, veszélyeitől. Ugy állott előttem, mint akkor a tornáz ablakában, szorongó szívvel, aggódo szeretettel tekintve elrobozó kocsink után.

Kellemes hős szellő érintette égő homlokomat. A diófa lombjai közül zörögve hullt lábaim elé egy elszáradt galy. A zörögje megmozdult a magas fű s egy kigvó siklott tova, egy pillanattal merően és kíváncsian nézve rám. Csodálatos! Olyan kék szemei voltak annak a kigyónak!

Sokáig nem hallottam semmit barátomról. Ehből azt következtettem, hogy remélt boldogsága valósulán, egészen elfoglalta. A boldog ember elfeledkezik a világról, lejobb barátairól épp úgy, mint ellenségeiről. A jót a legnagyobb jó elhomályosítja, a rosszat meg teljesen megsemmisíti. Egészen más világban él az, aki boldog.

A nyár elmúlt, az új tavasz is és az már másodsor őlözött abba a tarka ruhába, amelynek sokféle színe csak az elmúlást, csak az élet utolsó lobbantó tüzet jelenti.

Olyan igazi novemberi este volt. A sűrűn hulló eső kopogásán keresztül csak a kucsi-zöreje hangzott be néha tompán, a mint a néptelen utcákon végig robogtak. Az utczei lámpák gyér világa bágnyadt fényképét dobott szőmbe falára s szemet lelkét bántó felhőmalyba burkolta azt. Önkénytelenül a kandelóhoz léptem, hogy a tüzet felszítva, barátságos melegével száműzzem a borús hangulatot, mely mintha Poe Edgar sötét madarának komor szavával örök lemondásra intene, oly sulyosan nehezedett a lelkekre.

Ajtómon kopogtak. Megdöbbenéssel tekintet a belépő levelbordóra, ki ilyen szokatlan időben keres fel. A levelet rögtön kézbesíteni kellett, tehát sürgős

Am a mindenhatót, hogy Fen-
nán fájdalomt enyhítse meg e
... amit egy hű alattvalója küld
... bodoló tisztelettel:
1895. sz-pt. 11.

Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

... Szántó P. József.
... Szántó P. József.
... Szántó P. József.

Amott egy felszertető a ljába épített fész-
ket tömöget be nagy gyorsasággal egy fecske-
madár. Lecsap az udvaron álló szalmagarmá-
dához egy-egy szalért, majd az akác gyöngye,
apró ágait csipegeti le s beépíti a — fészket
egészen.

Egy veréb hamis szemekkel kucuskál a
műveletre a plátánlomb alól. Csak azt várja,
hogy utnak kerekedjék a fecskénép, övé lesz
a porta. Lerombolja a betömött falat, ott huz-
za meg magát a puha helyen hő idején.

A fecsketábor pedig egyre szaporodik,
hangosabb lesz a csipogás, a lárma, türelmet-
lenül mozgolódik, emelgeti lábait, nyakat a fia-
talabbja.

Az ideai szülöttek a legrakonzatlanabbak.
Főlfőrebennék könnyen lbbennő szárnyukon.
Kíváncsian várják a pillanatot, mielő szízele
vidéken, kekszínű tengerek fölébe — szállnak,
míról annyi szép dolgot meséltek a fészkekben
az öregek.

Néhány fiatal him fecskeuraság belebele-
motoszkál csőrével a tollszárnyak alá, simogatja,
fésülgéti szépen egymasmellé a fekete és
kék tollpíhekét.

A magasságos űrben éjszaka felől hosszú
csőrű, széles szárnyú golyamadarak hasítják a
léget délfele.

Kélepelésükre fölriad a házereszen, drót-
huzalokon csipogó fecsketábor s elfogva jó da-
rabon a följobb bukott napnak sugarait, nyom-
dokába indul a golyacsoportnak.

Mert azt mondják, hogy a tengeren az
elphethyűdt fecskemadaraknak a golyák adnak
a hátukon helyet.

S a fecskemadár elszállással üres lett
az eresz, az udvar, a lomb ...

P. Á.

* Kossuth Lajos születése napja.
Szeptember 19-én 94 dik évfordúioja lesz Kos-
suth Lajos születésének. Az országban min-
denféle kegyeletes ünnepélyeken emlékeznek
meg eről a napról. Budapestén a függetlenség és
48-as polgarok köre rendez ünnepélyt.

* Szele György levele. A Szele-párt
intéző bizottsága a tegnapi D. Reggeli újság-
ban azt hirteli, hogy a »Debreczen« szomban
ket fele tartalommal jelent meg s az egyik-
ben Szele Györgynek egy h a m i s levelet kö-
zölte. Kijelentjük, hogy a »Debreczen« Szele-
től semminő levelet nem közölt, amiről külön-
ben az olvasóközönség is megbizonyosodhatott.

A Szele-pártintéző bizottságának a »D. Reggeli
újság«-ban közöltet közleménye tehát kö z ö n-
s é g e s k o h o l m á n y.

* A dalegylet dalestélye. A debre-
czeni dalegylet szomban este tartotta meg
dalestélyét a Bika szálloda dísztermében. A
díszterem zsúfolásig megtelt közönséggel. Mikor
az estélyt megnyitó lengyel himnuszát Mácsay
Sándor vezetése alatt elenkelte a dalegylet,
zúgó éljenzes és percekig tartó frenetikus taps-
vihár tört ki.

* A kollégiumból. Ilyen czim-
mel szombati számunkban egy közlemény jelent
meg, mely a jogászok elnökválasztásáról szól
s állást foglal T o r d a y j. h. jelöltsége mel-
lett. Ez a közlemény tudomom kívül látott nap-
világot. (Szerk.)

* A függetlenségi párt gyásza
A függetlenségi elvek egyik kipróbált zászlóvivő-
je, polg. V á r a d i Ferencz f. hó 12-én hosz-
szas szenvedés után elhunyt. Polgar Váradi
Ferencz huzamosabb ideig volt a függ. párt
pénztárnoka s sokat faradozott a 48-as elvek
érdekeiben. Pénztárnoka volt az ev. ref. egy-
házak is s tagja volt a törvényhatóságnak.
Temetése nagy részvel mellett 14-én d. u. ment
végebe.

* Elhunyt papnövendék. Résztve-
lő v e s z t ü k a gyászhirot, mely Fialkovich
József 3. é. hittanbálgató elhunytát jelenti. A
korán elhunyt fiatal ember jövőjéhez sok szép
reményt fűztek hozzátartozói. Temetése f. hó
17-én d. u. 4 ó. történik a timár-u. 2286 sz.
házól.

* Fujja fel. Pénteken néhány lap azt
hirtelte, hogy C s e n g e r i Ignác a Chebra
Chadisa gondnokai nem akart egy zsidó gyer-
mekeket eltemettetni mikor megjelent nála B ü k k
Józsefné s a temetést szorgalmazta, hát azt
lelelte volna hogy »f u j j a f e l.« A temetést
ésőbb rendőri beavatkozással — eszközölték.
Erre vonatkozólag azt a helyreigazítást kapjuk,
hogy Csengeri azért nem akarta a gyermekeket
eltemettetni, mert a halotkém még nem adott
arra engedélyt s ő a »fujja fel« kifejezést egy-
általában nem használta. Midőn a gyermekeket
később dr. Kenéz megvizsgálta, minden ren-
dőri beavatkozás nélkül eltemették.

* Egy elfelejtett rendelet. A bel-
ügyminiszter tavaly gondolai-ál vette a csirké-
ket, pulykákat, libákat s velük együtt mind-
azon szárnyasokat, amelyek piacra szoktak
kerülni. A libák, csirkék és pályatársak azelőtt
összekötözött lábakkal vonultak föl a pi-
acra a kofák kezében s ugyanigy vitettek
haza. Ez már ősi szokás szerint ment így, s
majd egy ezredév kellett hozzá, hogy ezt a mó-
dot elhútsák. A szigorú rendelet lement a tör-
vényhatóságokhoz, a csirkék és pályatársak
ügyében s néhány hétig meg is látszott a pi-
accon, hogy a rendeltetnek, mint mondani szok-
kás: »ervenyt szereztek.« A rendelet azután
követte sorban a többi rendeletet s pár heti

hatályos működés után beállt a többi — irott
malasztok közé. Csirkék, kacsák, libák most
megint a régi rendszer szerint szállítatnak, e
kis dologban eleven példáját adva annak, hogy
milyen nagy erejük van a miniszteri rende-
leteknek. Az bizonyos ugyan, — hogy ez nem a
rendőrség hibája egészen véve, mert pályati
rendőrségünk létszáma majdnem a O fokon
van, hanem a hatóság ezért intézkedhetne, hogy
a piacokon foglalatokodó vámbivatalnokok és
vámőrök ellenőrizzék a miniszteri rendelet be-
tartását, amely az állatkínzást akarja megaka-
dályozni.

— A táncziskola estélye. S z a b ó
Miklós tánczitanító tegnap este tartotta meg
utolsó tánczestélyét a »Margit«-ban. Az este-
lyen szép számú közönség jelent meg. Ott
voltak Asszonyok: Bán Istvánné, Bozóky Mi-
hályné, Boldog Ferenczné, Csörgő Péterné,
Deák Józsefné, Erdélyi Balintné, Erdélyi Pálné,
Faragó Andrásné, Harsányi Istvánné, Kécsai
Józsefné, Kálmán Józsefné, Kárm Jánosné,
Kiss Gáborné, Mikó Józsefné, özv. Moldoványi
Jánosné, özv. Nyilas Gáborné, Nagy Imréné,
Nagy Gáborné, Szűcs Gáborné, Szűcs Mihályné,
Székely Karolyne, Szilágyi Józsefné, Tamási
Gáborné, Varga Istvánné, Varga Balintné, özv.
Várjas Józsefné, Jójárt Józsefné, stb. stb. —
Leányok: Bán Esztké és Margit, Bozóky Róza,
Csörgő Katicza, Deák Róza, Faragó Juliska,
Nyilas Juliska, Nagy Zsuzsika, Ókrös Erzsike,
Sebők Etelka, Szalai Mariska, Szűcs Juliska,
Székely Vilma, Vilmányi Erzsike, Varga Ma-
riska, Várjas Juliska, Varga Erzsike, Jójárt
Erzsébet, Mikó Esztké és Juliska stb. stb.

* Veres Tóni. Veres Tóni az új
cigányprímás, a ki kitűnő bandát szervezett s
elsőrangu kávéházakban muzsikál. Az ő szép
muzsikáját élvezettel hallgatjuk esténkint. Ve-
res Tóni holnap, kedden az Arany Bikában
tart zeneestélyt.

Törvéyszék.

A milliomos gyilkosa. C h á s z á r
Károly, a ki Deutsch Lajos milliomost
agyonlőtte, a vizsgálati fogségot elrendelő vég-
zés ellen föllebbezett. Védője, Várady Károly
dr. e fellebbezésben Chászár szabadon bocsá-
tását és elmeallapotának megvizsgálását kérte.
A királyi tabla első kerésével elutasította a
védőt, a másodikra nevez pedig fölöslegesnek
tartotta intézkedni, mivel a törvéyszék már
megbizta Moravcsik Emil dr. egyetemi profesz-
sort, hogy figyelje meg a vádlott elmeállá-
potát.

Színház.

A színház. A színtársulatot, a mely
hajajon októberre, olyan tisztán várja szép
színháza, mint a tükör. Két héti tartott ben-
ne a nagy tisztogatás, javítgatás, csinosítás
munkája. A festékes pamacscsal is igazítottak
egyetmást a szuffiták kopott színein. Az ö-
ltözéket tisztára kimáztolták, az üdöhyeket ki-
javították, szóval elköltöttek rá néhány forintot
Csak a sülyeztők maradtak a régi használha-
talan állapotban. Majd a millenniumra ezek is
elcserelődnek. De jó is az a millenium, hogy
minden mulasztást elbir a hátán,

Közgazdaság.

Értéktőzsei hetiszemle.
Budapest, 1895. szeptember 13.
Lustig Miksa budapesti bankczég heti jelentése
a »Debreczen« számára

A tőzsde czarnoka ime tömve, a haute-
finance már együtt van, s a tőzsde élénk par-
lamentálásoknak, üzleti megbeszéléseknek szin-
helye. A megbeszélések tárgyat azonban ko-
ránsem kepezik belügyeink ez a financiaiának
derogál — hanem az aranykérdés a külföldön
annyira elhar podzott aranyláz foglalkoztja
őket, Bernató és társai. De Beers szóval az
arany szindikátusok képezik a szóbeszéd — a
vitakozás a nézetnyilvánítás tárgyat. Szóval
az aranykérdés a nálunk is fölkarolással fe-
nyegyet, veszélyeztetve ezzel, ugyis kis lóknék,
nagy részének külföldre való vandortását.

De szó volt az osztrák államvasutak új-
jól államosításáról is. Csodálatos, hogy ezen,
egy és ugyanazon tenyező, a mely ezelőtt an-
nyira kecsagette a speklaciót, a melynek
révén ezelőtt ezen részvényekben egy oly meg-
szakítás nélkül husse keletkezett, ma nem
lett oly tárt karokkal fogadva, ugy látszik
a spekláció nem bizik az osztrák kormányban,
nem bizik abban, hogy a mit föte-z, a mit ki-
vinni akar, ki is visz. Közvetlen hatása ennek
az volt, hogy a spekláció be akarván várni a
dolgok mive való fejlődését varakozó állaspont-
tot foglalt el, megbénítván ezáltal az ugy is
kevés forgalmat, az ugy is elveteve felülkerek-
kedő vételkedvet.

A spekláció mai megtartását még éle-
ken jellemzi, a tőkefelelelési hírekkel szemben
való bizalmatlansága. Még éleken emlékeztünk
hogy alig pár hgte elég volt egy-egy intézetnek
azon elhatározásáról erte-ülni, hogy tőkétjét
felemelni, új részvényeket kibocsátatni tervez'

ez már arra adott alkalmat, hogy a spekulá-
ció kombináljon, hogy ezen és ezen intézet
ezen és ezen, ki tudja majd mily nagy jöve-
delmet hajtó vállalat czéljából em. li tőkétjét,
hogy ez által a papir hozadéka mennyivel jö-
vedelmezőbb, érteke mennyivel nagyobb leszen.
Ez ime ma, a Wiener Bankverein a fővárosi
bank tőkefelelelése aux contraire hatást idéz-
tek elő.

A belföldi pénzpiaccon az utimó utáni
javítás csak futolagosnak mutatkozott. A pénz
megdrágulását különösen a gabonapiacz keres-
lete idézte idézte elő. Mint értesültünk az
osztrák magyar bank a kamatlábot 1% -kal
emelte.

A nemzetközi pénzpiacz csak Berlinben
mutat szükölest.
A qudapesti tőzsde hangulata az összes
értékekben csendes, a forgalom nem nagy s a
megcsappant üzletök folytan nagyobb fluktatio
nem is fordul elő.

Jaradékok szilárdak, a kedvezőtlen állam-
pénztár kimutatások hatása alatt ért vesztes-
segeiket már nagy részt pótolták.
Zátogylevek üzletellenek, ude azon pár
czimlet, amelyben kötés létrejött emelkedő ár-
folyamokat jegyeznek.

Elsőbbégi kötrvények üzletellenek és
pusztán déli vasut emelkedett Bécsből kiindult
kedvező hangulatra.
Bankrésztvényekben a hangulat nem volt
oly általánosan kedvező és a forgalom nem oly
nagyermű mint az előző héten. A vezető pa-
pirok nem tartották meg poziciójukat és a
szük pénzügyi viszonyok folytán a pénzé vált
mediószabályozás realizálásokra kényszerítette
a spekulációt.

Takarékpénztárak szilárdak, a vételkedv
tulnyomó.
Biztosító részvények általában javítottak
árfolyamaikon.
Ipari részvények éleken keresettek és a
forgalom jelentékeny arányokat öitölt.

Vasművek és gépgyárak ugyancsak a
kedvező építkezési viszonyok folytán éleken
keresettek. Ganz gyár 15 forinttal, Schlick
16 forinttal emelkedett. Rimamurányi válto-
zatlan.

Közlekedési értékek iránt mindinkább
kedvezőbb hangulat jutott érvényre, miglen az
új osztrák államosítási tervek ismét tönkre
nem tették a hánulatot.
Vallutak és devizák ismét csökkentek,
bárha csak kisebb mértékben, mint az előző
héten.

Az árfolyamok a következő varacziót mu-
tatják:

Table with 2 columns: Magyar arany-jaradék, korona-jaradék, hitelbank részvények, jelzálog részvény, leszámitoló-részvények, Városi villamos vasut-részvények, Rimamurányi részvények, Osztrák hitel-részvény, Osztrák államvasut-részvény, Déli vasut-részvények. Values range from 122 to 112.50.

REGÉNY.

Szoszthén története.
— Gáspár Imrétől. — 5.
(Folytatás.)

Eddig a napló-jegyzetek.
S a bájos asszony szép fejcsokóját, mely-
ről arany haj omlik alá, kis kezére hajtja, s
könnyei hullanak.

Nem biztos, igazán nem biztos abban, —
amit olvasott, Hát ha ő támogatta s talán meg
is menthette volna a esűggedezőt?
Előveszi Szoszthén arczképét. Maga előtt
látja nemes szépségében, férfias fenségében. —
Hallani véli szavát, mintha most is hozzá si-
mulna s hallaná azt a zeneileg szép hangot,
— azokat a szerelemtől áthatott, gyöngéd
szókat:

— Még mindig szeret, — drága Ma-
delaine?

Valami szívfacsaró érzés fogja el a fiatal
nő szívét. Kinő sejtelen, rettenetes önvád. —
Mintha vért — véres sebet — viaszszárga ha-
lott arczot látna maga előtt. . . . Hörgő fo-
hászt hall felizgult képzelődése s midőn ülo
helyéből felugrik, amidőn felajultan, két tenye-
rével asztalra támszkodik, sikoly tör ki a meg-
gyötröttől szívből:

— Szoszthén, édes Szoszthén! Szeretlek,
siess ide, — siess — siess hozzám!
Aztán erőt vesz magán, Köpenyt. kapa-
pot keres elő s kirohan az ajtón. — Fölkeresi
Szoszthén rőtjőn, az éjjeli órák s az egész
világ itélete daczára.

— Jövik, jövik, szerelmet vigaszt, bol-
dagságot hozok magammal!
. . . Csakhogy Szoszthén itt van mellet-
te. Végtelen boldogság ragadja meg egész va-
lóját. A boldogság aztán mardosó kinná változ-
ik; ugy érzi ő, ki az életben csalódott, hogy
a halál is megcsalta! Mert ime, egy félőrai
élet meghozta volna e földi lét legfőbb üdvös-

ségét. Még egyszer körültekint ebben a bou-
doireban, a melyben annyszor vélte magát e
föld legholdogabb halandójának; azután elszállt
örökre, végkép . . .

Hajnalodik . . .
Az öngyilkos még mindig ott fekszik az
íróasztal előtt; kezében a gyilkos fegyver, ha-
lántékából keskeny patakban csorog alá a vér.
Kanyargós utat vesz a padlón.

A házban még senki, semmi s-m sejtí a
borzasztó katasztrófát.
Köröskörül együgyű, — boldog emberek
aluszszák nyugodt álmukat. Az udvar fái mo-
solyogva várják a kelő napot; az ébredő ma-
dár dalolja el, amit tavaszi nap hajnalán érez-
het fü, fa, virág és dalos madár.

Bent azonban — ahol éppen most halt
meg egy gazdag tavasz és egy szép hajnal —
komor és irtoztató csend.
Csak mikor a kapu csöngettyűje megszó-
lal mikor azon egy szép fiatal nő rohan be,
mikor a szegény öngyilkos szobájában felhang-
zik elrémült sikollása, maga pedig ajultan hul
a holttetemre: akkor ébred föl minden, akkor
tödulnak a gysz színhelyére mindnyájan és
tehetetlenül állanak a halott előtt. . . .

(Vége.)

Uj regényünk.

Holnapi számunkban megkezdjük V é r-
te s y Gyulának, a kitűnő novellairónak
»Tűz« című rövidebb regényét.

A »Tűz« mindenesetre nagy érdek-
lödést kelt, mert stílusa élvezetes, könnyed,
meséje érdekesfeszítő s ébren tartja az ol-
vasó kíváncsiságát.

A »Tűz« után Biró Irénnek az
»Éji óra« című érdekes regényfordítását
közli a »Debreczen«.

A Szerkesztő postája.

Lapunk f. szerkesztője ma hazakereszt s át-
vette a lap vezetését.
H. M. Eisenstől kezdődőleg rendszer. A tám-
pédányokat elküldjük.
Porloss Lajos urnak Budapest Szives aján-
latára nem reflektálhatunk, mivel már van tudósítók.
Jolan. A verset megfésüljük, azután jönni fog

Felelős szerkesztő: Polcner Árpád.
Lapkiadó: Erdélyi István.
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1288.)

Sertéspiacz.

Budapest-Kőbánya, 1895. szept. 15.
a) Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű
Óreg nehéz (páronkint —400 klgon (félüli sulyban)
36—37—krig. 2. Óreg közép (páronkint 300—400 klg
sulyban) 34—37—krig. 3. Fialat nehéz (páronkint 320
klgion felüli sulyban) 50—51—krig. 4. Fialat közép pá-
ronkint 251—320 klg, sulyban 50—51—krig. 5. Fialat
könnyű (páronkint 250 klgimig terjedő sulyban) 50—
51—krig. 6. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280
kgon felüli sulyban) —, krig. 7. Közép (páronkint
220—280 klg, sulyban) —, krig. 8. Könnyű (pá-
ronkint 220 klgig terjedő sulyban) —, krig. — III
Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 200 klgion felüli sulyban
51—52—krig. 10. Közép (páronkint 220—280 klg, suly-
ban) 51—52—kri: 11. Könnyű (páronkint 220 klgig ter-
edő sulyban) 51—52—krig Sertés létszám 1895. év
szépt. hó 6. napján volt készletben 27.743 db. 1895.
szépt. évi hó 7. napján felhajtott — darab. 1895.
évi szépt. hó 8. napján elszállított 52 db. 1895
évi szépt. hó 9. napjára maradt készletbe 27.691 db.
JA qizott sertés üzletirányzata: Változatlan.

Tájékoztató.

Szerkesztőségi hivatalos órák: d. e. 8—12-ig,
d. u. 2—5-ig.
Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem
vállalkozhatik. Kérjük t. munkatársainkat és mind-
azokat, akik bármí irott dolgot küldenek be hozzánk,
hogy a papírunk csak az egyik oldalára írjanak.
Muzsara, a kollégiumban, a nyári szünidő
alatt zárva.
A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd- és ke-
zelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tar-
tatnak — Az írtató-kiadó-hivatal és az irattár a
felelők felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e.
9—11. d. u. 3—4 óra közt: vasárnapokon és ünne-
pnapokon d. e. 10—11 óra közt: Feltüvisgálati
tanács szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda
ünnepe esik, csütörtökön tartatnak meg. Jegyzői
iroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4
óráig, ünnepnapokon d. e. 10—11 óráig van nyitva
Jegyzői iroda vezetője az iratokat d. e. 9 és d. u. -
ó. veszi át.
A kir. törvéyszéknél jegyzőiroda nyitvap
hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünne-
pnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a be-
adványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u.
órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.
A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli ke-
reseteket, kérelmeket /s nyilatkozatokat fölvesz ke-
den és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelen-
hetnek minden szerdán.
A Göncsy-egyesület „Othon«-a keresk
akadémia palotájában.
Nyilvános olvasóterem a nyári szünidő alatt
zárva.
Zene a »M a r g i t e« fűrdőben vasár- és ünne-
pnapokon d. u. 5 1/2—3 1/2 óráig.

208.
Az „István” gőzmalom társulat

**GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEJYZÉKE**

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL
Készpénzítés mellett, zsakkal együtt:

A Asztali dara nagyszemű	100 kilo	12.80
B Szinte „aproszemű		12.40
C Királyliszt		12.40
1. Lángliszt kivonat		11.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt		11.—
3. Zsemlye liszt		10.40
4. Elsőrendű kenyér liszt		10.—
5. Közép kenyér liszt		9.60
6. Kenyér liszt		9.20
7. Barna kenyér liszt		7.80
8. Takarmány liszt		6.20
9. Fiom korpa		4.—
10. „ zsakkal		3.80
11. „ zsák nélkül		3.80
12. Durva korpa		3.60
13. „ zsakkal		3.60
14. „ zsák nélkül		3.60
15. Csirke buza		3.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A B 0—6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70 „
11. és 12. szám 50 „
Debreczen, 1895. aug. 27. (293.)

ad. 3444.

1895.

Bérleti hirdetmény.

Hajdu-Nánás városban a város által ez évben építtetett egészen új vendéglő az 1896. Január első napjától számított 3, — esetleg 6 évi időre bérbeadandó lévén: felhívtnak azon vendéglősök, kik azt bérbevenni akarják, hogy erre vonatkozó és a szokásos módon szerkesztendő zárt ajánlataikat a folyó évi október hó 15. napjának reggeli 9 órájáig alóírotthoz adják be.

A város részéről fenntartatik a jog arra, hogy az ígéreendő bérleti összegre tekintet nélkül, ajelentkező egyének közül szabadon választhasson.

Hajdu-Nánás, 1895. szeptember 14.

Csohány L.
polgármester.

Pályázat építésre.

Az érmihályfalvai ev. ref. egyház két iskola terem és egy lakás építésére **árlejtést** hirdet, az árlejtés szeptember 22-én délután 2 órakor tartatik meg a lelkészlakon.

Az épületek ez évben csupán tető alá veendő s a többi része pedig jövő évben készítenő el.

(394.) Ref. egyháztanács.

Csőd alatti kiárulás.

Vagyonbukott Weisz Zsigmond debreczeni borkereskedő csődtömegéhez tartozott különböző szeszszesitalok u. m. liqueurök, cognacok, rumok, pálinkák; fehér borok: érmelléki asztali, baktator, muskotály, rizling, leányka, magyarádi; vörös borok: egri, ménesi, szegszárdi, budai, Sashegyi, olasz finom és közönséges asztali;

pezsgők: magyar és francia; asszu és csemege borok: szomorodni, tokaji, ruszti, érmelléki aszúk, szicíliai, mazzala és ciprusi; spanyol borok: orvosi malaga, madeira, sherry stb.

üvegekben adózva és 56 liternél nagyobb mennyiségben adózatlanul leendő kiárulása debreczeni kir. törvényszék mint csődbíróságnak a f. évi 14556. számú végzésével elrendeltetvén, a kiárulás a **f. 1895. évi szeptember hó 12. napjától kezdődőleg naponként d. e. 8 órától 12-ig, d. u. 2 órától 7-ig** a Piacz-utca 1903. számú házban levő üzlethelyiségben eszközöltetni fog.

Miről a venni szándékozó közönség ezennel értesítettik

Debreczen, 1895. szeptember 11.

Kovács Gábor

ügyvéd, csődtömeggondnok.

SCHLICK-féle vasöntő- és gépgyár-részvénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. ker., külső vaczi-ut 29—35. Városi iroda és raktár: Podmaniczky-utca 14.

Gőz- és járgány cseplőkészületek,

számos első díjjal kitűnt. **SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasu ekék.**

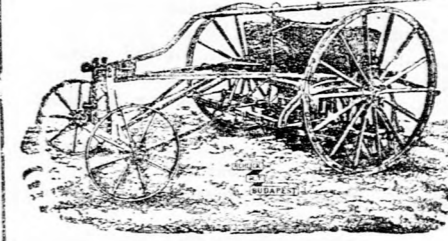
MÉLYÍTŐ ÉS EGYETEMES ACZÉL-EKÉK. 181.

eredeti **SCHLICK** és **VIDATS**-féle egyvasu ekék, talajmivelő eszközök

valamint **Schlich-féle szabadalmazott**

„HALADÁS” sorbavető-gépek.

Takarmánykészítő gépek, darálók őrlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kevelőkötő és marokrakó arató-gépek és fűkaszálo-gépek szállítható mezei vasutak stb. **Előnyös fizetési feltételek Legjutányosabb árak. Árjegyzék ingyen és bérmentve.**

Tőzsdei megbízásokat

szüntelen és lelkiismeretesen eszközöl

Alapított 1885.

Lustig Miksa
bank- és váltóháza Budapest, Váci-körút 44.

(277.)

Arad, Győr, Pozsony, Szeged, Sz.-Fehérvár, Szombathely, Szabadka, Temesvár telefon-állomásról az érdeklődők telefonon utján direct irodához fordulhatnak, hol naponként 10—5 óráig az árfolyamok állása iránt felvilágosítást díjtalanul nyerhetnek. **Telephon-szám 1070.**

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÓTÉR 1828. SZ. A CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívokat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCFRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „**DEBRECZENI HIRADÓ**” is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a „**DEBRECZEN**” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEJYZÉKEKET.

Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Égész évre . . . 10 frt — kr
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Fótér 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Feltölti K. Lajos könyvkereskedésében és a kiskönyvtárában (Fótér 1828. sz. alatti.)

A czeplédi válas

Debreczen
Elszomorító dolog az, a den történik Károlyi Gábor kével.

A függetlenségi pártiak van, akik a függetlenségi lo küzdenek — egymás ell magasztos, nem a dicső elv táról és küzdelméről van ol nem a személyeskedés és érdekek érvényesítéséről.

A kipróbált, a zászlóv szakitott dicsőséges multjává gedte téveszteni magát a sz politika által.

Nagyon szomorú jelens gondolkodóba ejtheti a füg veknek hü harczosait.

Szomorú, de kiáltó jelen nézve is, hogy a függetlens a személyeskedésnek helye ez a párt csak egységesen tással felelhet meg fenkölt c

A czeplédi párttusát el ki, a ki a függetlenségi elve valósítását sürgős és komol tekintti.

A czeplédi párttusa teszi azt, hogy a nagy elvek küzdelmében a függetlenségi ges legyen mielőbb. Ebben fognunk mindnyájunknak, összetartó és váltvetett fára het ez a párt n gy, hatalmas

Mert nem lehetséges az suth Lajosnak dicsőséges e mélyes harczok posványába el és semmisüljenek meg.

Nem lehet az, hogy a séges, a mindenkor összetart ségi, párt szentséges elveit és az ármány martalékául dob

Riadó legyen tehát a c lasztás az egyesülésre, a töm egységre, mert csak ilyen, i mények között van a mi

A „DEBRECZEN” TÁR

A „VASÁRNAP”

Ön meg én.

En nem létezem Ön előtt
Es en nem ismerem maga
Haragban töltjük ezután
A napot és az éjszakát.
Nem köszönünk . . . tovább
Ha utunk néha összemér
Gyűlöljük egymást végtelen
Ön meg én . . .

Ha szóba jön az én neve
Ön bizonynyal leszöl nagy
Es ugy mondják — vis-zam
Hogy erre van sok alkalom
En meg szánva nézek vég
A békítők nagy seregen
Soha két ily haragost, mi
Ön meg én!

En nem létezem Ön előtt
Es en nem ismerem maga
Lelkünkét az örök harag
Gyűlölete karolja át.
Örök harag . . . és mi meg
Ottan ragyunk a kezdetén
De ha így megy s odébb
Hat még a pap-élé állunk
Ön meg én!

Fokról-fokra.

Beszédes volt a nézőtér,
Mind-n gukker Önt keres
En pirultam és a gukker,
Szinte tánczolt a kezemb
Ahitattal néztem Önre,
Egy varázs vett rajtam
Ez történt — ha jól em
Az előadás előtt . . .